

نرگس ایرانیان در آستانه‌ی زندان هندیان

(گامی دیگر برای یاری نرگس)

چهل روز پیش که «آخرین نرگس‌نامه» را نوشتم امیدوار بودم که نرگس در همان دادگاه بدوی تبرئه شود و نیازی به اقدام دیگری نباشد. متأسفانه جهان سومی بودن، ایران و هند و سریلانکا، و قوه مجریه و قضاییه نمی‌شناسد. در این‌گونه کشورها فساد همه جا نفوذ می‌کند و منافع گروه‌های ذینفع همه جا عدالت را به محاق می‌برد. با یک حساب سرانگشتی، فرض کنیم دادگاه رایاگادا درست تشخیص داده و نرگس هنگام بردن بچه‌ها به گردش، در نگهداری از آن کودک قصور کرده است و بنابراین اتهام او وارد است. اما این پرسش جدی در برابر دادگاه وجود دارد: دادگاه از جنبه خصوصی جرم، یعنی شکایت خانواده کودک، نرگس را به پرداخت سیصد هزار روپیه محکوم کرده است، اما معنی این که از جنبه عمومی جرم نیز او را به یک سال زندان محکوم کرده است چیست؟ جنبه عمومی جرم مگر به پیامدهای آن جرم برای جامعه باز نمی‌گردد؟ آیا این حادثه‌ی ناخواسته موجب برهم خوردن نظم عمومی یا مخدوش شدن امنیت عمومی شده است که نرگس باید برای آن به زندان برود؟ و آیا نباید این نکته که این دختر شش سال تمام با دست خالی حدود ششصد کودک یتیم و نابینای ایالت اودیسا را تیمار کرده است و برای‌شان آموزش رایگان ایجاد کرده است، به عنوان عامل مخففه در نظر گرفته می‌شد؟ این کمترین انتظار از دادگاه بود که دستکم جنبه عمومی جرم را

می‌بخشید. این نشان می‌دهد که مساله، اجرای عدالت نیست، مساله حذف نرگس است. یعنی می‌خواهند کاری کنند که نرگس یا به زندان برود یا شرایطی پیش بیاورند که این دختر آنچنان آزرده و فرسوده شود که کلا دل از بچه هایش بَرکند و از آن منطقه و حتی از هند برود. آخر نرگس در آنجا برخی فسادهای موسسات به ظاهر خیریه را که کمک‌های جهانی هم می‌گیرند آشکار کرده است و این بر آنها گران آمده است.

نمی‌دانم چه حکمتی بوده است که نرگس در سریلانکا عاشق کودکی تنها و سرگردان می‌شود به نام «پریشان» و برای مدتی سرپرستی او را بر عهده می‌گیرد و بعد بنیاد خیریه «پریشان» را در پریشان‌ترین منطقه هند بنیاد می‌نهد و سالها برای برپا نگاه داشتن «پریشان»، با همه پریشانی‌های زندگی سر می‌کند تا این که با این حادثه به پریشان‌ترین نقطه زندگی خویش می‌رسد. یکی دوبار که به نرگس پیام داده‌ام که انشاء الله وقتی تبرئه شد به ایران بیاید و برای پریشان خاطران همین کشور کار کند، خودم پریشان شده‌ام که مبادا این دختر معصوم را به پریشانی تازه ای گرفتار کنم. بگذریم

در هر صورت اکنون نرگس در یک قدمی زندان است. سه هفته دیگر ممکن است خیلی راحت، دادگاه، درخواست تجدید نظر نرگس را رد کند و او را مستقیماً از دادگاه به زندان بفرستد. آن هم در منطقه ای که درصد بالایی از مردم گرفتار بیماری ایدز هستند و در زندان‌هایی که هیچ نظارتی بر آنها نیست و هر ستمی بر

زندانیان بویژه زنان زندانی می‌رود. نرگس در رایاگادا خودش بارها برای زنان زندانی غذا برده است و ستم‌های رفته در زندان بر آن زنان را از زبان خودشان شنیده است. نرگس می‌گوید من از زندان ترسی ندارم؛ در زندان هم می‌توانم به زندانیان آموزش بدهم، اما زندانهای رایاگادا، فاجعه‌بارند بویژه برای زنان.

در فراخوان پیشین همراهی گسترده شما هموطنان باعث شد که توجه‌ها به مساله نرگس جلب شود. در آن زمان نرگس پاسپورت ایرانی نداشت و حتی سفارت ایران در هند خبر نداشت که این دختر شش سال است در هند دارد ششصد کودک را تیمار می‌کند. اکنون نرگس پاسپورت ایرانی دارد، با وزیر خارجه ایران دیدار کرده است و به عنوان بانوی نیکوکار ایرانی شهرت جهانی یافته است. اما با وجود همه این‌ها ما نتوانستیم بر رای دادگاه محلی هند تاثیری بگذاریم. اکنون باید یک گام بلندتر برداریم. نباید بگذاریم دادگاه تجدید نظر نیز تحت فشار گروه‌های محلی به زندانی شدن او رای بدهد. باید توجه مقامات سیاسی هند را به این پرونده جلب کنیم و با فشار افکار عمومی، آنان را مجبور کنیم وارد موضوع شوند.

در همین راستا من دو درخواست دارم:

نخست از آقای دکتر ظریف وزیر امور خارجه کشورمان که هندی‌ها آنقدر برایش احترام قائلند که در اجلاس «قلب آسیا» در آمریتسار هند، او را نه در جایگاه وزیران که در جایگاه سران کشورها می‌نشانند:

از ایشان انتظار می‌رود که در این فرصت ۲۰ روزه باقی مانده یک نماینده ویژه را مامور پیگیری مستمر موضوع در هند کنند به گونه‌ای که قول شفاهی مقامات هندی برای حل مساله نرگس، به یک اقدام عملی تبدیل شود. همچنین از سفیر هند در تهران نیز درخواست کنند که شخصا مساله را از طریق وزارت خارجه هند پیگیری و با دادگاه محلی مذاکره کند. از این گذشته می‌دانیم که سال گذشته به درخواست کتبی و رسمی خانم سواراج، وزیر خارجه هند، آقای دکتر ظریف پادرمیانی کردند و دو نفر مجرم زندانی هندی در ایران بخشوده و به هند بازگردانده شدند. اکنون نوبت آن است که همین درخواست را دکتر ظریف رسماً و کتبا از وزیر خارجه هند بکنند. با این تفاوت که آنها جرمی عمدی مرتکب شده بودند و نرگس یک بانوی نیکوکار است که خدمات شایانی به ششصد کودک یتیم و نایب‌نای هندی کرده است و فقط درگیر یک حادثه ناخواسته شده است.

درخواست دومم از همه هموطنان و بویژه ایرانیان خارج از کشور است که نگران سرنوشت نرگس هستند:

خانم سوشما سواراج (Sushma Swaraj) که اکنون وزیر خارجه هند است حقوقدان و سیاستمداری با سابقه چهل ساله حضور در دیوان عالی، دولت‌های محلی، دولت ملی و پارلمان هند است و به همین علت از احترام و نفوذی فراگیر هم در دولت و هم دادگاه‌های هند برخوردار است. لازم است توجه خانم سواراج را به موضوع نرگس جلب کنیم و از او بخواهیم که برای دفاع از نرگس اقدام کند.

بنابراین لازم است یک پویش جهانی برای درخواست حمایت خانم سواراج از نرگس شکل بگیرد. به همین منظور از همه ایرانیان نگران درخواست می کنم به هر صورتی که می توانند صدای اعتراض خود را به خانم سواراج برسانند. این راههای ارتباطی با خانم سواراج است:

Facebook: SushmaSwarajBJP

Twitter: SushmaSwaraj

Email: eam@mea.gov.in

Telephone: 00911123011127

هر کس در هر کجا که هست و به هر طریقی که راحت تر است، یک پیام کوتاه حاکی از درخواست حمایت از نرگس برای خانم سواراج بفرستد. پیامها حتما به انگلیسی باشد. پیامها کاملا محترمانه و با تاکید بر ارزشهای انسان دوستان (و نه معترضانه) باشد. در کاربرد تک تک کلمات دقت کنید. نیازی نیست که پیام طولانی باشد. حتی بهتر است از پیامهای کوتاهی نظیر اینها استفاده کنید:

Please help Narges

Justice for Narges

Narges is Innocent

Fair trial for Narges

از همه مهم تر انتظار می رود ایرانیان ساکن خارج از کشور همت کنند و در هر کجا هستند یک یا چند نفر از استادان دانشگاه، حقوقدانان، چهره‌های علمی، مقامات شهری، سیاستمداران، هنرمندان و سایر شخصیت‌های خارجی و نیز نهادهای مدنی و NGO های حقوق بشری را با فعالیت های انسان دوستانه نرگس و ظلمی که اکنون بر او می رود آشنا کنند و از آنها بخواهند پیامی دال بر حمایت از نرگس برای وزیر خارجه هند ارسال کنند. هر کدام از ایرانیان داخل کشور نیز که دارای دوست یا خویشاوندی در خارج از کشور است بکوشد او را از وضعیت نرگس آگاه سازد و از او بخواهد که برای جلب حمایت هر شخصیت خارجی که به او دسترسی دارد، اقدام کند.

همچنین هر کس می تواند، در هر کشوری، برای شکل دهی تجمع اعتراض آمیز با مشارکت غیرایرانی‌ها در کنار سفارت یا کنسولگری هند اقدام کند و البته همه این اقدامات، ضمن آن که باید در چارچوب قوانین آن کشورها انجام شود، رسانه‌ای نیز بشود تا توجه مقامات دولت مرکزی هند به مساله نرگس جلب شود.

در پایان نیز باید توجه کنیم، هم ما و هم حکومت ما، که اقتدار جهانی ما را با موشک‌هایی که آزمایش می‌کنیم یا با اورانیومی که غنی می‌کنیم یا با راهپیمایی‌هایی که می‌رویم نمی‌سنجند، اقتدار بین المللی ما با قدرت ما برای دفاع از حقوق یک دختر نیکوکار ایرانی به نام نرگس ارزیابی خواهد شد. این

جاست که معلوم می شود که کشورهای دیگر تا چه حد برای ما و حقوق شهروندان ما ارزش قائل هستند. سرنوشت نرگس، معیار زنده‌ی سنجش اقتدار ملی ماست.

محسن رنانی

۲۲ آذر ۱۳۹۵

کانال تلگرامی نرگس:

<https://telegram.me/helpnarges>

مطالب پیشین رنانی درباره نرگس را با این لینک دنبال کنید:

https://telegram.me/Renani_Mohsen/117